

RESSÒ DE LA PARAULA

Humanisme cristià actiu (I)

Per motius molt diversos considerem oportú convidar a una reflexió sobre el que podem anomenar «l'humanisme cristià actiu». Pot semblar un assumpte llunyà i complex, reservat a «pensadors i especialistes». Però és un tema que resulta d'extraordinària importància per a la nostra vida quotidiana. Si, a més, el tractem amb claredat i senzillesa, sens dubte hi trobarem llum.

És avui oportú abordar l'humanisme cristià actiu per diversos motius:

—Iniciem el Temps ordinari de l'Any litúrgic.

La visió de Jesús en el seu Baptisme ens ha fet contemplar allò que considerem «l'ideal de persona humana», l'ésser humà perfecte. Aquesta mateixa era la intenció de Déu Pare quan ens el mostrava i ens anunciava la seva complaença en Ell. L'escena del Baptisme de Jesús és com un pròleg en el qual s'anuncien els elements essencials que trobaran el seu desenvolupament al llarg de la gran obra. En aquest cas, la vida de Jesús.

—Cada dia, com a persones humanes i cristians del carrer, ens enfrontem a decisions, que només es poden sostenir en la idea de món, de vida humana, de societat, que es desprèn del nostre referent fonamental, és a dir, de Jesucrist: educació, compromís amb algun grup o institució, decisions en el terreny professional, vida d'amistat, temps lliure, etc.

—Això pertany a la normalitat de la vida, però es fa més apressant quan hem d'optar da-

vant d'alternatives importants: acceptació o no de professió, canvi de destinació, vincles personals permanents, com ara matrimoni o parella, qüestions de salut, eleccions polítiques, compromisos econòmics o culturals, etc.

Actualment la nostra vida social, al costat del gran desafiament de la pandèmia, està marcada per grans problemàtiques: la migració, l'ensenyament, noves lleis sobre la vida, economia en crisi, i la configuració de Catalunya en el futur, vida política marcada per immediates eleccions al Parlament. On agafar-nos?; en què basar-nos, per a encertar, essent fidels en consciència? Prendrem decisions «en consciència», però la consciència demana ser il·luminada mitjançant un exercici constant de discerniment.

El nostre punt de partida podria ser el testimoni de molts, que es van deixar il·luminar per la seva fe en el terreny d'allò «humà», és a dir, tots aquells que descobriren la llum i la força de l'«humanisme cristià». Però triem una dona, que amb el seu germà i altres companys, van fer d'aquesta visió cristiana d'allò humà quelcom absolutament decisiu, tant per a la seva acció compromesa, com per a afrontar la seva pròpia mort. Ens referim a Sophi Scholl, que al costat del seu germà, va ser sentenciada a mort per la Gestapo al 1943, com a càstig per les seves accions de resistència i oposició al règim nazi.

Posem aquí un fragment del seu diari, escrit el 12 de febrer de 1942:

«Quan miro els homes al meu voltant, i també a mi mateixa, sento un enorme respecte davant les persones, perquè a causa d'elles Déu ha davallat. D'altra banda és el que entenc menys. Sí, el que menys entenc de Déu és el seu amor. Senyor, necessito resar, pregar. Sí! Hauríem de tenir sempre present, quan ens interrelacionem, que Déu es va fer Home per nosaltres.»

Aquestes paraules, escrites per ella, són molt il·luminadores per a entendre el que volem dir amb l'expressió «humanisme cristià actiu». Hem de descobrir el seu significat, atès el context de la vida personal i social de la seva autora. Veurem el punt decisiu de contacte entre la fe en l'Encarnació i la vida humana de cada dia.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Millorar tecnològicament la condició humana? (III)

En les arrels filosòfiques del transhumanisme s'hi troba el *Discurs de la dignitat de l'home* (1486) de Pico della Mirandola (1463-1494), el *Novum Organum* (1620) de Francis Bacon (1561-1626) i les obres dels il·lustrats francesos, Nicolas de Condorcet (1743-1794) i de Julien Offray de La Métrie (1709-1751). Nick Bostrom (1973) assenyala, però, que el pilar fonamental del transhumanisme és en *L'origen de les espècies* (1859) de Charles Darwin.

Pico della Mirandola defineix l'ésser humà com una entitat inacabada, en constant invenció, com un ésser no fixat, que no té un sostre fix, sinó que pot arribar a ser allò que es proposi. Es forja, es modela i es trans-

forma a si mateix adoptant la forma de qualsevol ésser de la creació. Aquí rau la seva grandesa i la seva excelsa dignitat en el conjunt de la creació. En això rau, justament, la seva dignitat, allò que el fa radicalment distint dels altres éssers de la creació.

El pensador renaixentista invoca el mite de Prometeu en el qual l'ésser humà arriba tard en el repartiment de dons i de virtuts i el seu destí acaba essent, justament, el de no tenir un lloc propi en la creació, cap essència o qualitat que el defineixi.

El mecanicisme de René Descartes (1596-1650) és, també, una altra font d'inspiració dels transhumanisme¹. La recepció de la filosofia cartesiana no deixa

de ser polèmica, perquè el pare de la filosofia moderna, defensa l'existència de l'ànima i, suposadament, demostra la mateixa existència de Déu en les *Meditacions metafísiques*, però els ideòlegs transhumanistes, sobretot de tradició francesa, veuen en el pensament de l'autor del *Discurs del mètode*, un dels inspiradors del seu moviment.

Dr. Francesc Torralba
Doctor en Teologia

¹ A. VACCARI, *Dissolving nature: how Descartes make us posthuman*, en *Research in Philosophy and Technology* 16/1 (2012) 138-186.

ECO DE LA PALABRA

Humanismo cristiano activo (I)

Por muy diversas razones consideramos oportuno invitar a una reflexión sobre lo que podemos llamar «el humanismo cristiano activo». Puede parecer un asunto lejano y complejo, reservado a «pensadores y especialistas». Pero es un tema que resulta de extraordinaria importancia para nuestra vida cotidiana. Si además lo tratamos con claridad y sencillez, sin duda hallaremos luz.

Es hoy oportuno abordar el humanismo cristiano activo por diversos motivos:

—Iniciamos el Tiempo ordinario del Año litúrgico.

La visión de Jesús en su Bautismo nos ha hecho contemplar al que consideramos «el ideal de persona humana», el ser humano perfecto. Esta misma era la intención de Dios Padre cuando nos lo mostraba y nos anunciaba su complacencia en Él. La escena del Bautismo de Jesús es como un prólogo en el que se anuncian los elementos esenciales que hallarán su desarrollo a lo largo de la gran obra. En este caso, la vida de Jesús.

—Cada día, como personas humanas y cristianos de a pie, nos enfrentamos a decisiones, que sólo se pueden sostener en la idea de mundo, de vida humana, de sociedad, que se desprende de nuestro referente fundamental, es decir, de Jesucristo: educación, compromiso con algún grupo o institución, decisiones en el terreno profesional, vida de amistad, tiempo libre, etc.

—Esto pertenece a la normalidad de la vida, pero se hace más acuciante cuando hemos de optar ante alternativas importantes: aceptación o no de profesión, cambio de destino, vínculos personales permanentes, como matrimonio o pareja, cuestiones de salud, elecciones políticas, compromisos económicos o culturales, etc.

Actualmente nuestra vida social, junto al gran desafío de la pandemia, está marcada por grandes problemáticas: la migración, la enseñanza, nuevas leyes sobre la vida, economía en crisis, y la configuración de Cataluña en el futuro, vida política marcada por inmediatas elecciones al Parlamento. ¿Dónde acogernos, en qué basarnos, para acertar siendo fieles en conciencia? Tomaremos decisiones «en conciencia», pero la conciencia pide ser iluminada mediante una ejercitación constante de discernimiento.

Nuestro punto de partida podría ser el testimonio de muchos, que se dejaron iluminar por su fe en el terreno de «lo humano», es decir, todos aquellos que descubrieron la luz y la fuerza del «humanismo cristiano». Pero elegimos una mujer, que junto a su hermano y otros compañeros, hicieron de esta visión cristiana de lo humano algo absolutamente decisivo, tanto para su acción comprometida, como para afrontar su propia muerte. Nos referimos a Sophi Scholl, que con su hermano, fue sentenciada a muerte por la Gestapo en 1943, como castigo por sus acciones de resistencia y oposición al régimen nazi.

Traemos aquí un fragmento de su diario, escrito el 12 de febrero de 1942:

«Cuando miro a los hombres a mi alrededor, y también a mí misma, siento un enorme respeto ante las personas, pues a causa de ellas Dios ha descendido. Por otra parte es lo que menos entiendo. Sí, lo que menos entiendo de Dios es su amor. Señor, necesito rezar, rogar. ¡Sí! Tendríamos que tener siempre presente cuando nos interrelacionamos que Dios se hizo Hombre por nosotros.»

Estas palabras, escritas por ella, son muy iluminadoras para entender lo que queremos decir con la expresión «humanismo cristiano activo». Hemos de descubrir su significado, atendiendo al contexto de la vida personal y social de su autora. Veremos el punto decisivo de contacto entre la fe en la Encarnación y la vida humana de cada día.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Avui, Jornada de la Infància Missionera

Infància Missionera és una xarxa internacional de nens que, amb la seva pregària i aportacions, ajuden els missioners en el seu treball amb la infància. En aquesta Obra Pontifícia, els nens són protagonistes de la missió i recolzen als missioners per a que més de quatre milions de nens a les missions puguin accedir a l'educació, la salut, la protecció de la vida, i la fe. I tot, com a fruit d'un procés de formació missionera diferent a cada país.

A Espanya, aquesta jornada tradicionalment se celebrava l'últim diumenge de gener. Però, per evitar coincidir amb el Diumenge de la Paraula, instituit pel Papa al 2019, la Conferència Episcopal Espanyola ha acceptat avançar-ho una setmana. Des d'aquest any, la jornada se celebrarà aquí el segon diumenge del temps ordinari, per tant, avui.

Pel que fa a la recollida de fons, els diners recaptats a tot el món passen a formar part d'un Fons Uni-

versal de Solidaritat, que es distribueix per a projectes infantils de les 1.115 diòcesis que són considerades Territoris de Missió. D'aquesta manera, l'any passat es van finançar 2.800 projectes arreu del món.

Respecte a la formació missionera, amb el projecte «Amb Jesús Nen a la Missió», Infància Missionera ofereix recursos i activitats a professors i catequistes cada dos mesos. Al llarg de quatre anys, els nens estan coneixent a Jesús quan era nen, a Betlem, a Egipte... Un recorregut que els parla de Déu, d'ells mateixos, i de temes d'actualitat, com el valor de la

vida, els refugiats... En aquest tercer curs, se centra en la infància de Jesús a Natzaret, en la seva vida oculta en família, amb el lema «Amb Jesús a Natzaret, som família!».

Tota la informació i els materials a www.infancia-misionera.es

► **V Setmana de la Bíblia.** El proper diumenge, dia 24, serà el Diumenge de la Paraula, donant inici a la V Setmana de la Bíblia. El lema escollit per a aquesta edició és «Sortim a sembrar la Paraula», inspirat en el text de Marc 4,14. L'objectiu de la iniciativa és promoure un major coneixement del text bíblic i de la seva importància per a la vida espiritual i social, personal i comunitària.

Atesa la situació excepcional que vivim i amb el desig d'ajudar les comunitats, per a aquesta edició s'ha previst cinc «actes», un per a cada dia de la Setmana de la Bíblia, que qualsevol persona o grup

podrà seguir en directe o en diferit al web www.setmanadelabiblia.cat, on s'indicarà l'hora a partir de la qual s'hi podrà accedir. El proper diumenge, al *Full Dominical Extra* de la V Setmana de la Bíblia trobareu més informació detallada.

► **Festa patronal dels diaques.** El proper 21 gener se celebra la festivitat dels sants Fructuós, bisbe, i Auguri i Eulogi, diaques, i és precisament la festa patronal dels diaques. Per aquest motiu, els de la Província Eclesiàstica de Barcelona celebren, de manera rotatòria, aquesta efemèride en una seu diferent. Enguany serà a Sant Fe-

liu de Llobregat. La previsió (subjecta a les restriccions amb motiu de la pandèmia vigents en aquell moment) és la de celebrar l'Eucaristia a les 20 h a la Catedral de Sant Llorenç. Serà moment de felicitar els dos diaques que enguany celebren els 25 anys d'ordenació: Mn. Josep M. Gòmez del Perugina i Mn. Josep Matias, de l'Arquebisbat de Barcelona, atès que Mn. Jesús Latorre, de la mateixa diòcesi i ordenat al mateix any, ja va morir.

Per altra banda, l'assemblea del Col·legi Diaconal de la nostra diòcesi, prevista inicialment per al mateix dia a la tarda, ha quedat posposada per a més endavant.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

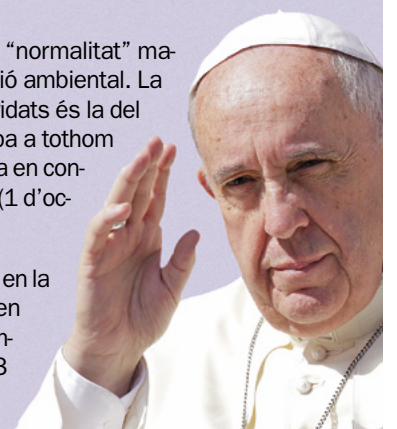

@Pontifex: «Preguem pels milions de refugiats interns que, com Jesús, Maria i Josep en la fugida a Egipte, viuen cada dia situacions de por, incertesa i incomoditats» (1 d'octubre).

@Pontifex: «Déu omnipotent, que estàs present en tot l'univers i en la més petita de les teves criatures, vessa en nosaltres la força del teu amor perquè cuidem la vida i la bellesa» (1 d'octubre).

@Pontifex: «No tornem a la "normalitat" malalta d'injustícies i degradació ambiental. La normalitat a la que estem cridats és la del Regne de Déu, on el pa arriba a tothom i l'organització social es basa en contribuir, compartir i distribuir» (1 d'octubre).

@Pontifex: «Seguim creixent en la consciència que tots vivim en una casa comuna com a membres de la mateixa família» (3 d'octubre).

Manteniu-vos en el meu amor i donareu molt de fruit

A partir de demà i fins al 25 de gener té lloc la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians. Enguany, el lema escollit fa referència a Jn 15,5-9, en el context ampli d'aquell capítol 15, que comença amb el manament nou de Jesús.

Cada any, la dimensió ecumènica de la vida cristiana llueix amb força durant aquest octavari de pregària, però podríem preguntar-nos: I amb això n'hi ha prou? Certament, no. Una setmana a l'any no és la quota d'activitat ecumènica del nostre viure cristià, al costat d'altres porcions de temps que podem destinar a altres àmbits de la fe: el culte, com ara les misses o altres sacraments; accions concretes de caritat; formació catequètica o d'aprofundiment; pastoral juvenil, etc. L'ecumenisme és transversal i consubstancial a l'ésser cristià:

- «La recerca de la unitat dels cristians no és un fet facultatiu o d'oportunitat, sinó una exigència que neix de la mateixa naturalesa de la comunitat cristiana» (*Ut Unum Sint*, 49).
- «El compromís per restablir la unitat correspon a l'Església sencera i afecta tant als fidels com als pastors, a cadascú segons la seva pròpia

condició, ja sigui en la vida cristiana diària, ja sigui en les recerques teològiques i històriques» (*Unitatis Redintegratio*, 5).

Perquè la «mirada» interconfessional no quedi restringida només a una setmana, cal introduir un missatge joiós d'esperança que abrasi el diàleg ecumènic en les predicacions i en la catequesi, fomentar espais de trobada interconfessional al llarg de tot el curs, i apartar tot fanatisme que pretengui un afany de proselitisme. I com a ajuda per realitzar tot això, se'ns recorda que els **materials de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians** són uns actius que poden desenvolupar-se al llarg de tot l'any.

Enguany, els materials han estat preparats per la comunitat monàstica de Grandchamp, coneguda també com «les senyores de Morges». Es tracta d'una comunitat monàstica de germanes que avui dia compta amb una cinquantena de membres, de diferents edats, tradicions, països i continents. En la seva diversitat, les germanes són una paràbola viva de comunió i es mantenen fidels a la vida de pregària, a la vida de comunitat i a l'acolliment dels hostes.

Comunitat monàstica de Grandchamp

SETMANA DE PREGÀRIA PER LA UNITAT DELS CRISTIANS

18-25 de gener de 2021

"Manteniu-vos en el meu amor i donareu molt de fruit"

(Jn 15,5-9)

Comissió Interdiocesana d'Ecumenisme i de Relacions Interreligioses

Iniciatives en la Setmana de Pregària

- **Prenent el pols a l'ecumenisme.** Sèrie de set clips-entrevistes a cristians de diverses confessions que es podran visualitzar al **canal YouTube del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat**, de manera progressiva, a llarg de la Setmana de Pregària.
- **Pregària ecumènica** a la Catedral de Sant Llorenç. Prevista per al 22 de gener, a les 19 h. Davant les circumstàncies actuals de l'evolució de la pandèmia i les conseqüents restriccions sanitàries, no podem garantir la modalitat presencial d'aquest acte; resta oberta la possibilitat telemàtica.

AGENDA

La espiritualidad del cuidado.

Di-marts 19 de gener, a les 19 h. L'Espai d'Interioritat Francisc Palau, seguint el programa del curs 2020-2021, organitza la conferència «La espiritualidad del cuidado» a càrrec del Sr. Jaume Duran, doctor en Medicina, especialista en Medicina familiar y comunitària i teòleg. S'hi pot participar online (Zoom) i de manera presencial, amb aforament limitat a 4 places.

Per a més informació:

www.espainterioritatpalau.com

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [He 5,1-10 / Sl 109 / Mc 2,18-22]. *Tortosa*: □ Sant Ildefons, bisbe. *Urgell*: ■ Sant Jaume Hilari Barbal i Cosín, rel. La Salle i mr. Sant Volusià, bisbe; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana.

19. ■ Dimarts [He 6,10-20 / Sl 110 / Mc 2,23-28]. Santa Agnès (s. III-IV), vg. i mr.; sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifaç i Àbac, mrs. (s. III); beat Marcel Spinola, bisbe de Sevilla, card.; beats Jaume de Sales, prev., i Guillem Sautemouche, rel., Melcior Grodecz i Esteve Pongracz, prevs., Ignasi d'Azevedo, prev., i companys, jesuïtes i mrs.; santes Pia i Germana, mrs.

20. ■ Dimecres [He 7,1-3.15-17 / Sl 109 / Mc 3,1-6]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà i mr. (303), patró de Palma de Mallorca.

21. ■ Dijous [He 10,32-36 / Sl 33 / Jo 17,11b-19]. Sant Fructuós (o Fruïtós), bisbe de Tarragona, i els seus diques Auguri i Eulogi, mrs. (259); beata Josepa Maria de santa Agnès, vg. agustina, de Benigànim.

22. ■ Divendres [He 8,6-13 / Sl 84 / Mc 3,13-19]. Sant Vicenç (Vicent), diaca a Saragossa i màrtir a València, nat a Osca (s. III-IV); sant Anastasi, monjo persa i màrtir; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, verge salesiana.

23. □ Dissabte [He 9,2-3.11-14 / Sl 46 / Mc 3,20-21]. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora. *Tortosa*: ■ Sant Francesc Gil de Frederic, prev. dominicà i mr. a Tonquín (Indoxina, 1745), nat a Tortosa. Esposalles de la Mare de Déu; sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emerenciana, vg. i mr.

24. ■ Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Jn 3, 1-5.10 / Sl 24 / 1Co 7,29-31 / Mc 1, 14-20]. Sant Francesc de Sales (Savoia, 1567 - Lió, 1622), bisbe de Ginebra i dr. de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors; sant Felicià, bisbe i mr.; Mare de Déu de la Pau (Ronda).

Diumenge II de durant l'any (B)

COMENTARI

«Parleu, que el vostre servent us escolta»

A l'inici de tot seguiment del Senyor hi ha una crida, una vocació. Ho veiem a les lectures d'avui. A la primera un jove i inexpert Samuel sent la crida de Déu però no la reconeix fins que finalment a la tercera vegada i ajudat pel sacerdot Elí sap reconèixer la paraula de Déu. *El Senyor es presentà i el cridà com les altres vegades: Samuel, Samuel.* I ara sí, ara ja sap reconèixer la veu del Senyor i aquí es mostra la seva disponibilitat absoluta: *Parleu que el vostre servent us escolta.* Ja abans havia mostrat la seva disposició a fer el que li manessin dient a Elí: *Aquí em teniu.* Ara comença la seva missió de profeta: *El Senyor no va deixar de complir mai cap de les seves profecies.*

La mateixa disponibilitat i entrega la trobem a l'Evangeli. Tot comença amb les paraules del Baptista: *Mireu l'anyell de Déu.* Llavors Andreu i Joan van seguir Jesús. Tenien una inquietud, un neguit; per això Jesús els pregunta: *Què voleu?* Els deixebles li responen volent saber on s'allotjava, però Jesús no els dona una resposta teòrica sinó: *Veniu i ho veureu.* És aquest contacte amb Jesús el que transformarà les seves vides. I d'aquest contacte amb Jesús neix l'apòstol, aquell que es converteix en predicador de la bona nova de Jesús. *El primer amb qui Andreu trobà fou el seu germà Simó i li digué: Hem trobat el Messies. I l'acompanyà on era Jesús.* Andreu no li ha d'explicar res, sinó conduir-lo fins al Mestre. Aquest ja s'encarregarà d'instruir-lo. Comença ara la vida dels apòstols.

Sant Pau ens recorda la transformació que ha operat en nosaltres el Senyor: *No sabeu que els vostres cossos són el santuari de l'Esperit Sant que heu rebut de Déu? No sabeu que no sou vostres?* La crida de Déu canvia les nostres vides. Ja no podem viure de cara als nostres interessos o preocupacions sinó només de cara al Senyor. Tota la nostra vida, el nostre cos, les nostres preocupacions estan centrades només en seguir la crida del Senyor. Tots hem rebut aquesta crida, com Samuel, com Joan, com Andreu. Ens cal escoltar-la i dir, disposats a seguir-lo, *aquí em teniu.*

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del primer llibre de Samuel (1Sa 3,3b-10.19)

En aquell temps Samuel, que encara era un noi, dormia en el santuari del Senyor, on hi havia l'arca de Déu. El Senyor el cridà, i Samuel respongué: «Aquí em teniu.» Corregué cap a Elí i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu.» Elí replicà: «No t'he cridat pas. Ves-te'n a dormir.» I el noi se n'anà a dormir. El Senyor el tornà a cridar, i Samuel s'aixecà, anà on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu.» Elí replicà: «Fill meu, no t'he cridat pas. Torna-te'n a dormir.» Samuel encara no sabia reconèixer el Senyor, la paraula del Senyor encara no se li havia revelat. Per tercera vegada el Senyor cridà Samuel, i ell s'aixecà, anà on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu.» Llavors Elí comprengué que era el Senyor qui cridava el noi, i digué a Samuel: «Ves a dormir i, si et torna a cridar, digues-li: Parleu, Senyor, que el vostre servent us escolta.» El Senyor es presentà i el cridà com les altres vegades: «Samuel, Samuel.» Ell li respongué: «Parleu, que el vostre servent us escolta.» Samuel es va fer gran. El Senyor l'afavoria sempre i no deixà de complir mai cap de les seves profecies.

▶ Salm responsorial (39)

R. *Aquí em teniu, Déu meu, vull fer la vostra voluntat.*

Tenia posada l'esperança en el Senyor / i ell, inclinant-se cap a mi, / ha inspirat als meus llavis un càntic nou, / un himne de lloança al nostre Déu. R.

Però vós no voleu oblacions ni sacrificis, / i m'heu parlat a cau d'orella; / no exigiu l'holocaust ni l'expiació. R.

Per això us dic: «Aquí em teniu: / Com està escrit de mi en el llibre, / Déu meu, vull fer la vostra voluntat, / guardo la vostra llei al fons del cor.» R.

Anuncio amb goig la salvació / davant del poble en dia de gran festa, / no puc deixar d'anunciar-la; / ho sabeu prou, Senyor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 6,13c-15a.17-20)

Germans, el cos no és per a fornicar, sinó per al Senyor, i el Senyor, per al cos. I Déu, que ressuscità el Senyor, també ens ressuscitarà a nosaltres amb el seu poder. ¿No sabeu que els vostres cossos són membres de Crist? El qui s'uneix al Senyor forma amb ell un sol esperit. Fugiu de la fornicació. Els altres pecats que l'home comet són exteriors als seu cos, però el fornicador pecca contra el seu propi cos. ¿No sabeu que els vostres cossos són el santuari de l'Esperit Sant que heu rebut de Déu i que resideix en vosaltres? No sabeu que no sou vostres? Déu us ha adquirit a un preu molt alt: gloriífiqueu-lo en el vostre cos.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 1,35-42)

En aquell temps Joan estava amb dos dels seus deixebles i, fixant-se en Jesús que passava, digué: «Mireu l'anyell de Déu.» Quan els dos deixebles van sentir que Joan deia això, van seguir Jesús. Ell es girà i, en veure que el seguien, els preguntà: «Què voleu?» Ells li digueren: «Rabí», que vol dir «mestre», «on us allotgeu?» Jesús els respon: «Veniu i ho veureu.» Ells hi anaren, veieren on s'allotjava i es quedaren amb ell aquell dia. Eren vora les quatre de la tarda. Un dels dos que havien sentit el que deia Joan i havia seguit Jesús, era Andreu, el germà de Simó Pere. El primer amb qui Andreu es trobà fou el seu germà Simó, i li digué: «Hem trobat el Messies», que vol dir «l'Ungít». I l'acompanyà on era Jesús. Jesús se'l mirà i li digué: «Tu ets Simó, fill de Joan. Tu et diràs Quefes, que vol dir Pedra.»

▶ Lectura del primer libro de Samuel (1Sam 3,3b-10.19)

En aquellos días, Samuel estaba acostado en el templo del Señor, donde se encontraba el Arca de Dios. Entonces el Señor llamó a Samuel. Este respondió: «Aquí estoy». Corrió adonde estaba Elí y dijo: «Aquí estoy, porque me has llamado». Respondió: «No te he llamado. Vuelve a acostarte». Fue y se acostó. El Señor volvió a llamar a Samuel. Se levantó Samuel, fue adonde estaba Elí y dijo: «Aquí estoy, porque me has llamado». Respondió: «No te he llamado, hijo mío. Vuelve a acostarte». Samuel no conocía aún al Señor, ni se le había manifestado todavía la palabra del Señor. El Señor llamó a Samuel, por tercera vez. Se levantó, fue adonde estaba Elí y dijo: «Aquí estoy, porque me has llamado». Comprendió entonces Elí que era el Señor el que llamaba al joven. Y dijo a Samuel: «Ve a acostarte. Y si te llama de nuevo, di: "Habla, Señor, que tu siervo escucha"». Samuel fue a acostarse en su sitio. El Señor se presentó y llamó como las veces anteriores: «Samuel, Samuel». Respondió Samuel: «Habla, que tu siervo escucha». Samuel creció. El Señor estaba con él, y no dejó que se frustrara ninguna de sus palabras.

▶ Salmo responsorial (39)

R. *Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.*

Yo esperaba con ansia al Señor; / él se inclinó y escuchó mi grito. / Me puso en la boca un cántico nuevo, / un himno a nuestro Dios. R.

Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, / y, en cambio, me abriste el oído; / no pides holocaustos ni sacrificios expiatorios; / entonces yo digo: «Aquí estoy». R.

«Como está escrito en mi libro» / para hacer tu voluntad. / Dios mío, lo quiero, y llevo tu ley en las entrañas». R.

He proclamado tu justicia / ante la gran asamblea; / no he cerrado los labios, Señor, tú lo sabes. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 6,13c-15a.17-20)

Hermanos: El cuerpo no es para la fornicación, sino para el Señor; y el Señor, para el cuerpo. Y Dios resucitó al Señor y nos resucitará también a nosotros con su poder. ¿No sabéis que vuestros cuerpos son miembros de Cristo? El que se une al Señor es un espíritu con él. Huid de la inmoralidad. Cualquier pecado que cometa el hombre queda fuera de su cuerpo. Pero el que fornicar pecca contra su propio cuerpo. ¿Acaso no sabéis que vuestro cuerpo es templo del Espíritu Santo, que habita en vosotros y habéis recibido de Dios? Y no os pertenecéis, pues habéis sido comprados a buen precio. Por tanto, ¡glorificad a Dios con vuestro cuerpo!

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,35-42)

En aquel tiempo, estaba Juan con dos de sus discípulos y, fijándose en Jesús que pasaba, dice: «Este es el Cordero de Dios». Los dos discípulos oyeron sus palabras y siguieron a Jesús. Jesús se volvió y, al ver que lo seguían, les preguntó: «¿Qué buscáis?». Ellos le contestaron: «Rabí (que significa Maestro), ¿dónde vives?». Él les dijo: «Venid y veréis». Entonces fueron, vieron donde vivía y se quedaron con él aquel día; era como la hora décima. Andrés, hermano de Simón Pedro, era uno de los dos que oyeron a Juan y siguieron a Jesús; encuentra primero a su hermano Simón y le dice: «Hemos encontrado al Mesías (que significa Cristo)». Y lo llevó a Jesús. Jesús se le quedó mirando y le dijo: «Tú eres Simón, el hijo de Juan; tú te llamarás Cefas (que se traduce: Pedro)».